

वा० रा०

॥२७॥

सिद्धांतमाह भवत्विति ॥ महुक्तोरामविवासनपूर्वकोभरताभिषेकोधर्मोवाअधर्मोवाभवतु ॥ नन्वियंरत्यर्थमिथैवमेप्रतिज्ञा तत्कालेमिथ्यावचनस्यशास्त्रानुमतत्वादितिचेत्तत्रा
ह ॥ त्वया यन्मह्यंसत्यमनृतंवासंश्रुतं प्रतिज्ञातं तस्य व्यतिक्रमोऽकरणंनस्ति ॥ ४६ ॥ विपक्षेबाधकमाह अहमित्यादि ॥ पश्यतः पश्यंतंत्वामनादृत्य ॥ ४७ ॥ अंज
लिंप्रतिगृह्णंतीं राजमातृत्वेन सर्वलोकानामितिशेषः ॥ नन्वितिनिश्चये नक्रियांसमुपाददेइतिपाठेपि मरिष्यामीत्येवफलति ॥ ४८ ॥ ते तवसमीपे आत्मना प्राण

भवत्वधर्मोधिर्मोवासत्यंवायदिवानृतं ॥ यत्त्वयासंश्रुतंमह्यंतस्यनास्तिव्यतिक्रमः ॥ ४६ ॥ अहंहिविपमद्यैवपीत्वाबहुतवाग्रतः ॥ प
श्यतस्तेमरिष्यामिरामोयद्यभिपिच्यते ॥ ४७ ॥ एकाहमपिपश्येयंयद्यहंराममातरं ॥ अंजलिंप्रतिगृह्णंतींश्रेयोननुमृतिर्मम ॥ ४८ ॥
भरतेनात्मनाचाहंशपेतेमनुजाधिप ॥ यथानान्येनतुप्येयंक्रतेरामविवासनात् ॥ ४९ ॥ एतावदुक्त्वावचनंकैकेयीविररामह ॥ विलपं
तंचराजानंनप्रतिव्याजहारसा ॥ ५० ॥ श्रुत्वातुराजाकैकेय्यावाक्यंपरमशोभनं ॥ रामस्यचवनंवासमैश्वर्यंभरतस्यच ॥ ५१ ॥ ना
भ्यभापतकैकेयीमुहूर्तंव्याकुलेंद्रियः ॥ प्रैक्षितानिमिपोदेवींप्रियामप्रियवादिनीं ॥ ५२ ॥ तांहिवज्रसमांवाचमाकर्ण्यहृदयाप्रियां ॥
दुःखशोकमयींश्रुत्वारानुसुखितोभवत् ॥ ५३ ॥ सदेव्याव्यवसायंचघोरंचशपथंकृतं ॥ ध्यात्वारामेतिनिश्चस्यछिन्नस्तरुरिवा
पतत् ॥ ५४ ॥ नष्टचित्तोयथोन्मत्तोविपरीतोयथातुरः ॥ हततेजायथासर्पोवभूवजगतीपतिः ॥ ५५ ॥ दीनयातुरयावाचाइतिहोवाच
कैकेयीं ॥ अनर्थमिममर्थाभंकेनत्वमुपदेशिता ॥ ५६ ॥ भूतेनभरतेन शपे ॥ तच्छपथपूर्वकं कथयामि ॥ रामविवासनादृतेऽन्येनरत्नादिना नतुप्येइति
॥ ४९ ॥ ५० ॥ अशोभनं परं रामवनवासभरतैश्वर्यविषयंवाक्यं श्रुत्वेत्यन्वयः ॥ ५१ ॥ प्रैक्षत कोपादितिशेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ व्यवसायं रामविवासनविषयंनिश्चयं
घोरं शपथं भरतशपथरूपं विकृतराममुक्तादिशपथंवा ॥ ५४ ॥ विपरीतः सन्निपातादिनाविपरीतप्रकृतिः ॥ आतुरोव्याधिपस्तः हततेजामंत्रेणेतिशेषः ॥ ५५ ॥ उप
देशिता उपदिष्टा ॥ ५६ ॥

अ० कां०

॥२७॥